

ESTRATÈGIA INDUSTRIAL CATALUNYA 2022-2025

 **GOVERN ALTERNATIU
DE CATALUNYA**

Indústria i Empresa
Òscar Ordeig (coordinador)

22 de juliol de 2022

CONTINGUT

INTRODUCCIÓ	3
EVOLUCIÓ I SITUACIÓ ACTUAL DE LA INDÚSTRIA A CATALUNYA	6
Anàlisi de les fortaleses i debilitats de la indústria a Catalunya	7
ESTRATÈGIA INDUSTRIAL EUROPEA I D'ESPANYA.....	9
Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència	9
Projectes Estratègics per a la Recuperació i Transformació Econòmica	10
El rol de les Pimes al Pla de Recuperació	12
Reformes estructurals.....	12
La nova Llei d'Indústria	13
VALORACIÓ DEL PACTE NACIONAL PER A LA INDÚSTRIA 2017-2020.....	15
PROPOSTA D'ESTRATÈGIA INDUSTRIAL CATALUNYA 2022-2025.....	17
EIX 1. TRANSICIÓ ENERGÈTICA I ECONOMIA CIRCULAR	17
EIX 2. DIGITALITZACIÓ.....	20
EIX 3. FORMACIÓ PROFESSIONAL I OCUPACIÓ DE QUALITAT	22
EIX 4. TECNOLOGIA, INNOVACIÓ I EMPRENEDORIA.....	24
EIX 5. DIMENSIÓ I INTERNACIONALITZACIÓ	28
EIX 6. INFRAESTRUCTURES ESTRATÈGIQUES	29
EIX 7. SIMPLIFICACIÓ ADMINISTRATIVA I BUROCRÀCIA.....	30
EIX 8. GOVERNANÇA	31
RESUM DE LES MESURES	32

INTRODUCCIÓ

La indústria sempre ha estat el pal de paller del creixement econòmic i la inclusió social al nostre país. Catalunya ha estat motor de l'economia espanyola i la indústria catalana ha liderat històricament processos de primera magnitud per a la transformació innovadora de tots els sectors econòmics, més enllà de la pròpia indústria.

Entre les virtuts de comptar amb una economia industrialitzada, en destaquem algunes de molt rellevants:

- Millor resistència davant de crisis econòmiques, pandèmies i problemes de subministraments que hem viscut els darrers anys.
- Major capacitat innovadora que la resta de sectors econòmics.
- Ocupació més estable i més ben remunerada.
- Sector tractor i motor de la resta de sectors econòmics.

Avui, l'economia catalana, especialment en l'àmbit industrial en un sentit ampli, així com també en els serveis, el comerç i el turisme, es troba en un moment de profunda transformació per la confluència de diversos factors que requereixen un posicionament polític i un Govern que se n'ocupi, diferent del que fins ara ha proposat i exercit el Govern de la Generalitat, molt allunyat d'aquests temes.

Per afrontar la complexitat del moment actual, sigui per la situació de crisi derivada de la pandèmia, la falta de subministraments i augment de preus o l'impacte de la guerra a Ucraïna, com per la necessitat d'afrontar els reptes digital, verd i demogràfic que emanen de les exigències de preparar la indústria i els seu perímetre d'activitats per fer front a una nova realitat, calen urgentment polítiques creïbles que parteixin d'un nou enfocament basat en el rigor, la innovació, la transició digital i ecològica, la concertació social i la qualitat de l'ocupació, entre altres factors.

És cert que la pèrdua de pes relatiu de la indústria ha estat un procés generalitzat a la majoria de països de la Unió Europea, que ara s'intenta capgirar amb estratègies i recursos específics. Cal destacar que els fons europeus *Next Generation* suposen una oportunitat única i històrica per modernitzar i potenciar les empreses industrials dels 27 països de la UE. Amb un total de 140.000 milions d'euros, una part molt important es destinaran a complir amb els objectius de la política industrial.

En aquesta línia, resulta de vital importància que el Govern de la Generalitat coordini i complementi adequadament les estratègies europea i estatal, amb la que es desplegui a Catalunya. Per altra banda, el diàleg social per definir la política industrial i la col·laboració

públic-privada seran fonamentals i s'han de millorar substancialment respecte els darrers anys.

Cal abordar aquestes transformacions en tots els camps de l'economia i fer-ho des d'un posicionament de creixement inclusiu que afronti els reptes relatius a la qualitat de l'ocupació, el futur del treball, l'exclusió laboral, les necessitats de modernització de les pimes i emprenedors i emprenedores, l'acompanyament de l'empresa mitjana i gran en la seva transició digital i la transició ecològica des d'una perspectiva holística, capaç de donar resposta a un nou escenari de canvi en quasi tots els sectors i formes de producció.

En aquesta proposta d'estratègia industrial fem una anàlisi detallada de la situació actual del teixit industrial a Catalunya, en comparació amb d'altres territoris de la UE i del món. Al mateix temps, es fa un repàs de les polítiques públiques que s'estan impulsant des de la UE i el Govern d'Espanya per afavorir la reindustrialització.

L'estratègia industrial que definim també té en compte les dificultats per adaptar el mercat laboral a les demandes del sector. Amb aquest objectiu, es presenta un pla de transformació i potenciació de la Formació Professional i de millora de l'ocupació. Cal una aposta decidida per adaptar la formació professional i la formació continua al mercat laboral industrial i resoldre el dèficit de perfils professionals qualificats. Així com resulta de vital importància assegurar que el màxim nombre de treballadors i treballadores de la indústria puguin formar-se i adaptar-se als nous perfils professionals requerits.

Un altre element essencial a tenir en compte és la transició energètica i l'economia circular de les empreses industrials, per reduir la gran dependència energètica fòssil, reduir l'augment de preus de l'energia i reduir els residus generats.

En paral·lel, s'aborda també la digitalització, amb un conjunt d'eines per acompanyar el sector privat en la seva transformació digital. Sense una transformació digital dels processos i negocis de les empreses, i una formació del seu personal, serà impossible competir en un mercat globalitzat i molt competitiu. Les empreses que no facin aquest procés innovador, difícilment podran sobreviure i mantenir la seva activitat en el futur.

Igualment, es dedica un capítol específic a la tecnologia, innovació i empenedoria industrial, com a peça fonamental per assegurar la transformació tecnològica i digital a les empreses i assegurar-ne la productivitat i competitivitat.

També s'aborda la necessitat d'augmentar la dimensió i la internacionalització de les empreses industrials, per assimilar-les a la mida i condicions de la resta d'Europa.

A més, es proposa un apartat específic d'infraestructures i obres públiques estratègiques que incideixen en la competitivitat de la indústria. Una bona xarxa de comunicacions és determinant per fer arribar el progrés de les nostres empreses arreu del territori.

Al mateix temps, es proposen diferents accions encaminades a reduir la burocràcia i millorar la simplificació administrativa com un dels elements crítics que dificulten la creació o continuïtat de les empreses de Catalunya. L'excés de burocràcia, duplicitats o regulacions adverses està afectant de manera molt important a l'arribada d'inversions o al creixement de les nostres empreses industrials.

El darrer eix proposa un sistema de governança i seguiment de l'estratègia industrial, amb la participació públic-privada i un control permanent dels objectius, accions i canvis necessaris per adaptar-se a les noves circumstàncies.

Per últim, fem un recull de les propostes més destacades que contempla l'Estratègia Industrial 2025 i que caldria impulsar durant els propers anys per part del Govern de la Generalitat.

Per tal d'elaborar aquesta estratègia hem comptat amb la participació d'experts i persones del sector industrial, tant durant les 'Jornades sobre política industrial'¹ organitzades per la Fundació Rafael Campalans del passat mes d'abril, com en reunions i sessions de treball amb organitzacions empresarials, sindicals i d'altres especialistes.

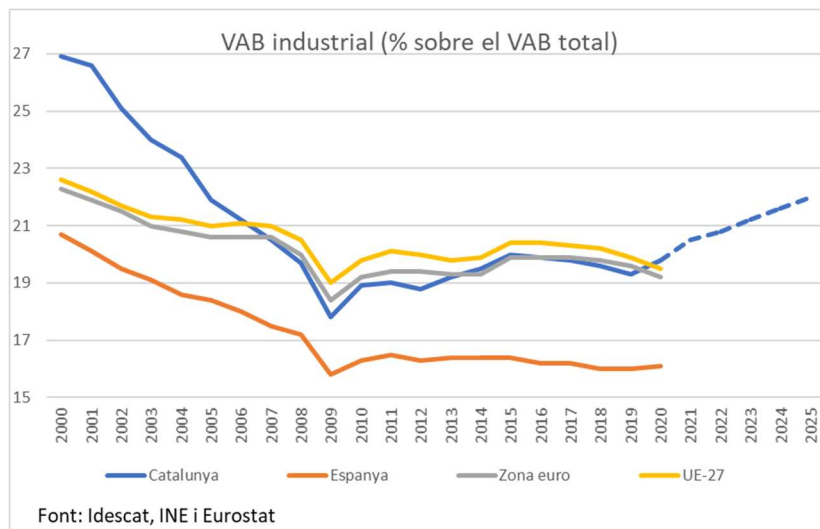
---

¹ https://fcampalans.cat/activitats_detall.php?idact=1516&tipus=col_tots#5

EVOLUCIÓ I SITUACIÓ ACTUAL DE LA INDÚSTRIA A CATALUNYA

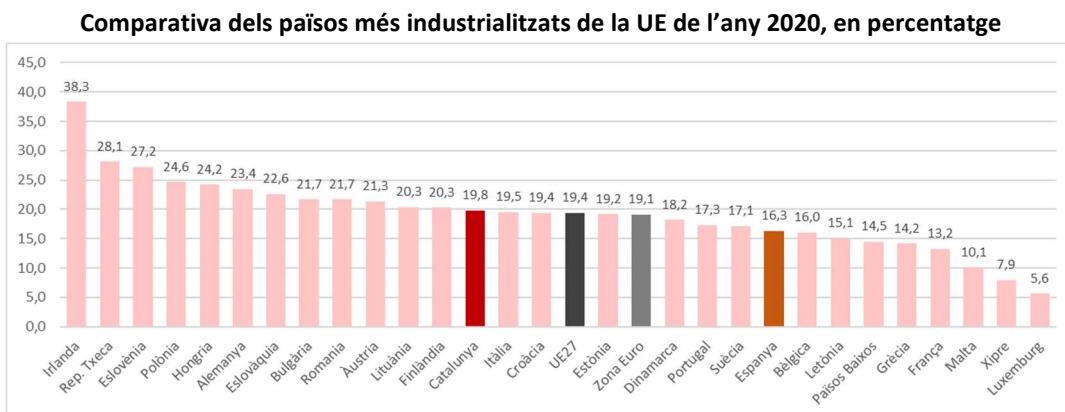
Tot i la gran importància que té el sector industrial per a qualsevol economia moderna, les darreres dècades hi ha hagut una pèrdua constant de pes relatiu respecte d'altres sectors de l'economia catalana.

Si analitzem l'evolució del VAB (Valor afegit brut) industrial dels darrers vint anys, podem comprovar que hi ha hagut un procés preocupant de pèrdua de pes econòmic de la indústria en el conjunt de les economies catalana, espanyola i europea, en favor del sector serveis.

Si l'any 2000 Catalunya liderava la indústria, amb el 27% del VAB total, actualment se situa al mateix nivell que la mitjana de la UE, 19,8% a Catalunya i 19,4% a la Unió Europea, i molt poc per sobre de la mitjana de la resta d'Espanya, al 16,3%.

Si comparem Catalunya amb la resta de països de la Unió Europea, veurem que aquesta pèrdua de percentatge del pes industrial és un fenomen que ha afectat el conjunt de països de la Unió Europea, tot i que en diferents intensitats en cadascun d'ells.

Catalunya es troba a la franja mitja, lluny del 25% que ens marquem com a objectiu pels propers anys. Si ens referim al percentatge de la indústria catalana, sobre el total de la indústria de la UE, Catalunya ha passat de representar el 2,1% a l'1,9% en les darreres dues dècades.

ANÀLISI DE LES FORTALESES I DEBILITATS DE LA INDÚSTRIA A CATALUNYA

Per tal d'encertar en les polítiques públiques necessàries per fomentar la reindustrialització de l'economia catalana, cal analitzar el detall dels punts forts i punts febles sectorials que tenim al nostre territori. Així com, les oportunitats i amenaces.

Alguns dels punts forts més rellevants de la indústria de Catalunya serien els següents:

- La indústria genera ocupació de més qualitat que altres sectors.
- Sector més productiu que la mitjana de l'economia catalana.
- Sector molt diversificat: agroalimentari, químic, automoció, etc.
- Concentració en clústers.
- Alt nivell de digitalització de la indústria.
- Bona captació d'inversió estrangera directa (IED).
- Ports de Barcelona i Tarragona i la seva integració amb els aeroports.
- Bona xarxa viària i ferroviària.

Tot i això, també presenta alguns punts dèbils que cal tenir en compte i abordar en l'estratègia industrial dels propers anys:

- Pèrdua de pes industrial.
- Manca de treballadors amb Formació Professional.
- Baixa inversió en actius materials i intangibles respecte la crisi del 2008.
- Baixa inversió en R+D+I respecte de la mitjana europea.
- Baixa inversió industrial a l'estranger.
- Dependència energètica i costos creixents.
- Poques grans empreses industrials tractores (de més de 250 treballadors).
- Dificultats de finançament.
- Escassetat de sòl industrial i de qualitat.
- Baixa col·laboració entre empresa i universitat o centres de recerca.

Les oportunitats de la indústria serien les següents:

- Capacitat per augmentar les exportacions.
- Digitalització i avanços tecnològics, que representarà augmentar la producció un 30%, amb menys costos. Aquest procés facilitarà la relocalització d'empreses degut a la menor incidència dels costos laborals.

- Descarbonització i renovables. La indústria catalana genera el 30% del gasos d'efecte hivernacle i consumeix el 30% de l'energia. L'eficiència energètica serà vital per assegurar la competitivitat de la indústria.
- Circularitat de productes industrials. A Catalunya hi ha més de 600 empreses que donen aquest servei a les empreses.
- Relocalització i atracció d'inversió industrial estrangera.
- Corredor mediterrani.
- Implementació dels fons europeus Next-Generation.

Pel què fa a les amenaces, destaquem les més importants:

- Deslocalitzacions. 80 casos amb 15.000 treballadors afectats en 18 anys a Catalunya.
- Automatització i procés tecnològic que comporta la pèrdua de llocs de treball no qualificats.
- Dificultats de les exportacions pel Brexit.
- Tensions en les cadenes de subministraments. El 80% de les PIMES tenen problemes de subministraments.
- Augment de preus. La pujada del preus del petroli, l'electricitat o els transports, entre d'altres, agreujats per la guerra d'Ucraïna, està comportant un augment molt important de la inflació de molt productes i dels costos de la producció de la indústria.
- Ciberseguretat. Augment del 475% dels atacs informàtics durant la pandèmia de la COVID-19.
- Dependència de tercers països en matèries primeres i tecnologies essencials.
- Canvi geopolític provocat per la Xina i la Índia i dificultats per guanyar influència.
- Competència d'altres territoris en infraestructura industrial.

ESTRATÈGIA INDUSTRIAL EUROPEA I D'ESPANYA

Europa està embarcada en una transició cap a la neutralitat climàtica i el lideratge digital, sent molt conscient que vivim en un món en canvi permanent i cada vegada més imprevisible. Amb aquest marc de referència, el març del 2020, la Comissió Europea va establir les bases de la seva estratègia industrial² per impulsar aquesta doble transició cap a una economia ecològica i digital, reforçar la competitivitat industrial de la UE a nivell mundial i millorar l'autonomia estratègica d'Europa.

La pandèmia de la COVID-19, que va afectar greument l'economia de la UE, va posar de manifest la interdependència de les cadenes de valor mundials, demostrant la importància fonamental d'un mercat únic integrat a escala mundial que funcioni adequadament. Per això, el maig de 2021, la Comissió va presentar una actualització de l'estratègia industrial³ que ja tenia en compte els nous instruments comunitaris de finançament *Next Generation EU*, i que posava l'accent en la resiliència del mercat únic, i la necessitat de reforçar l'autonomia estratègica d'Europa i d'accelerar la doble transició verda i digital.

La fortalesa industrial d'Europa s'ha convertit, doncs, en una de les principals prioritats i és un vector clau del pla europeu de recuperació econòmica, *Next Generation EU*, que facilita inversions massives per reforçar i escurçar les cadenes de valor industrials i per reubicar de manera intel·ligent i estratègica la producció als Estats membres, així com per aprofitar les noves oportunitats que ofereixen els nous sectors industrials. Això haurà d'acompanyar-se de les qualificacions i capacitats necessàries en els recursos humans per abordar aquests canvis.

PLA DE RECUPERACIÓ, TRANSFORMACIÓ I RESILIÈNCIA

Espanya és un dels països amb més assignació inicial de fons europeus *Next Generation EU*, amb aproximadament 140.000 milions d'euros per al període 2021-2026, la meitat en transferències. Es tracta d'un volum de recursos sense precedents, que se sumarà a les transferències del pressupost comunitari, i que constitueix una oportunitat extraordinària per impulsar un programa sense precedents d'inversions i reformes per a un creixement econòmic més sostenible i just.

El Govern d'Espanya va aprovar, el juliol de 2021, el Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència⁴, un programa organitzat en 10 eixos i fins a 30 components, que detalla 212 mesures (110 projectes d'inversió i 102 reformes), amb un calendari molt ajustat per tal de donar un impuls a la inversió productiva del sector públic, en contraposició a la caiguda de

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?qid=1593086905382&uri=CELEX%3A52020DC0102>

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0350&qid=1653580789314>

⁴ https://www.lamoncloa.gob.es/temas/fondos-recuperacion/Documents/160621-Plan_Recuperacion_Transformacion_Resiliencia.pdf

crisis anteriors, juntament amb l'acceleració d'un ambiciós programa de reformes normatives i la posada en marxa de projectes estratègics de gran escala per respondre als reptes actuals i de futur.

El Pla preveu destinar un 39,7% de la inversió a impulsar la transició ecològica i un 28,2% a la transformació digital, amb una clara alineació amb els objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides i amb les recomanacions específiques de les institucions comunitàries. L'objectiu principal d'aquest ambiciós programa és impulsar un procés de transformació a mig termini a través d'una reindustrialització del país en clau verda i digital, de l'augment de la productivitat i l'ús de qualitat i de un creixement més equilibrat al territori i més sostenible a mitjà termini des del punt de vista mediambiental i social.

PROJECTES ESTRATÈGICS PER A LA RECUPERACIÓ I TRANSFORMACIÓ ECONÒMICA

Precisament, a través d'un procés de consulta i cogovernança amb les comunitats autònomes, s'ha identificat un nombre limitat de Projectes Estratègics per a la Recuperació i Transformació Econòmica (PERTE), una nova figura de col·laboració públic-privada, amb l'objectiu de mobilitzar al voltant de 30.000 milions d'euros d'inversió pública en aquells sectors considerats tractors de la transformació i la modernització de l'economia espanyola. Es tracta d'unir forces, evitar duplicitats i incoherències i garantir una assignació de recursos transparent que respongui als avantatges comparatius de les diferents empreses i territoris.

En l'actualitat, ja estan aprovats i en marxa 11 PERTEs:

PERTE VEC, de desenvolupament del vehicle elèctric i connectat: amb una inversió total prevista de més de 24.000 milions d'euros en el període 2021-2023, 4.300 milions d'euros de contribució del sector públic i una inversió privada de 19.700 milions d'euros, està centrat en l'enfortiment de les cadenes de valor de la indústria d'automoció, un sector estratègic a Catalunya i Espanya.

PERTE Salut de Vanguardia, d'impuls a la medicina de precisió: té com a objectiu impulsar la transformació del sector salut amb accions en l'àmbit de la ciència, la innovació i la digitalització per afrontar els nous reptes sanitaris, incloent el suport a projectes d'innovació industrial i sostenibilitat del sector farmacèutic i de productes sanitaris, molt import a Catalunya. En total, es preveu una inversió del sector públic i privat de 1.469 milions d'euros el període 2021 i 2023.

PERTE ERHA, d'acceleració de la transició ecològica mitjançant el desplegament de les energies renovables, l'hidrogen verd i l'emmagatzematge: pretén desenvolupar la tecnologia, el coneixement, les capacitats industrials, i la seva integració en els sectors productius i en nous models de negoci per tal de reforçar la posició de lideratge del nostre país en el procés

de transició energètica. El sector públic aportarà més de 6.900 milions i es calcula que atraurà una inversió privada propera als 9.500 milions.

PERTE Cadena Agroalimentària: compta amb una inversió pública d'uns 1.000 milions d'euros fins al 2023 per tal d'incrementar la competitivitat i la sostenibilitat del sector davant de reptes vinculats al canvi climàtic, la conservació del medi ambient, del sòl, de l'aigua, de l'aire i de la biodiversitat. Cal recordar que el sector agroalimentari té un valor estratègic per a l'economia catalana i espanyola, no només per la seva aportació al PIB i la projecció internacional sinó també des d'un punt de vista social i mediambiental.

PERTE Nova Economia de la Llengua: es planteja com una oportunitat per aprofitar el potencial de l'espanyol i de les llengües cooficials com a factor de creixement econòmic i competitivitat internacional en àrees com la intel·ligència artificial, la traducció, l'aprenentatge, la divulgació cultural, la producció audiovisual, la investigació i la ciència. Per això, compta amb un pressupost de 1.100 milions d'euros d'inversió pública, amb l'objectiu de mobilitzar 1.000 milions d'inversió privada més.

PERTE d'Economia Circular: la seva finalitat és accelerar la transició cap a un sistema productiu més eficient i sostenible en l'ús de matèries primeres, amb un enfocament que abasta tots els sectors productius, així com al consum i la gestió dels residus. Les inversions previstes inclouen ajudes per valor de 492 milions d'euros i s'espera mobilitzar recursos superiors als 1.200 milions fins a l'any 2026.

PERTE Naval: es pretén donar un impuls a la indústria naval, amb un pes rellevant a Catalunya, per contribuir a l'autonomia industrial d'Espanya i Europa i potenciar-ne la diversificació i el desenvolupament sostenible, tecnològic i digital, amb una inversió total prevista de 1.460 milions d'euros, 310 milions com a contribució pública i 1.150 milions d'inversió privada.

PERTE Aeroespacial: preveu mobilitzar prop de 4.533 milions d'euros entre el 2021 i el 2025, amb una contribució del sector públic d'uns 2.193 milions d'euros i una inversió privada de prop de 2.340 milions. Està dirigit a enfortir les capacitats de la indústria aeroespacial, així com a impulsar la transició ecològica i digital al sector a través de la R+D+I.

PERTE de digitalització del Cicle de l'Aigua: es tracta d'impulsar l'ús de les noves tecnologies de la informació en el cicle integral de l'aigua, cosa que permetrà millorar-ne la gestió, augmentar-ne l'eficiència, reduir les pèrdues a les xarxes de subministrament i avançar en el compliment dels objectius ambientals marcats per la planificació hidrològica i les normatives internacionals. Està previst que mobilitzi 3.060 milions d'euros en inversions públiques i privades els propers anys.

PERTE Xip, microelectrònica i semiconductors: davant la creixent demanda de semiconductors en sectors clau, com l'automoció o els electrodomèstics, i la necessitat d'accelerar l'autonomia

en la fabricació de xips, aquest projecte té com a objectiu reforçar les capacitats de disseny i producció de la indústria de la microelectrònica i els semiconductors des d'una perspectiva integral i afavorir l'autonomia estratègica nacional i de la UE en aquest sector. Està previst que aquest projecte estratègic mobilitzi una inversió pública de 12.250 milions d'euros fins al 2027 i activi alhora un important volum d'inversió privada.

PERTE d'Economia Social i de les Cures: dotat amb més de 800 milions d'euros, cerca estimular una economia inclusiva, centrada en les persones, potenciant i consolidant les aliances entre els centres de recerca, les organitzacions, les cooperatives i les entitats que treballen en l'economia social i de les cures, per tal de convertir el nostre país en un referent en aquesta matèria.

Cal destacar que dels 448 milions d'euros invertits en PERTEs a les comunitats autònomes a 28 d'abril de 2022, un 13% eren a Catalunya (55 M€). Sobre el PERTE VEC, Catalunya és la primera comunitat en projectes i empreses d'aquest i la segona en inversió, rere la Comunitat Valenciana. Dels 487 projectes primaris, Catalunya està present en 89 (el 18,27% del total).

EL ROL DE LES PIMES AL PLA DE RECUPERACIÓ

A Catalunya, com a Espanya, les Pimes i els autònoms tenen un paper fonamental i suposen el 99% del teixit productiu. Per això, juguen un paper protagonista a les inversions del Pla de Recuperació. Aquest rol es veu reflectit en les inversions de caràcter horitzontal, així com en els programes que s'estan desplegant a nivell sectorial i a través dels PERTE.

D'una banda, les inversions i reformes horitzontals amb impacte directe a les Pimes es contemplen al component 13 del Pla, dedicat a l'impuls a les pimes. Es tracta d'un conjunt de mesures, amb una inversió estimada de 5.000 milions d'euros en el període 2021-2023, orientades a reforçar l'ecosistema empresarial espanyol, amb especial atenció a les necessitats de les pimes, augmentant la productivitat de l'economia i el creixement potencial mitjançant el reforç de les seves capacitats i resiliència.

A més d'aquestes actuacions, el Pla contempla una altra sèrie d'inversions de suport per a la transformació de sectors productius clau, en l'àmbit de la indústria, el turisme, la cultura, la mobilitat i el transport, entre d'altres, amb impacte a Pimes.

Finalment, les pimes tenen un paper important als grans projectes estratègics.

REFORMES ESTRUCTURALS

També cal tenir en compte que les reformes estructurals previstes al Pla de Recuperació són particularment importants per l'economia espanyola i la catalana, que arrossegueu des de fa dècades desequilibris importants que dificulten la capacitat de créixer de manera sostenible

en el temps, així com la capacitat per augmentar significativament la productivitat i la renda per càpita o la resiliència per fer front a les crisis periòdiques. Ens referim a factors com l'alta desocupació estructural, una taxa d'ocupació femenina baixa, la mida de les empreses, la baixa inversió pública i privada en R+D+i i en capital humà, i un sector públic amb un marge limitat per desplegar la seva funció d'impuls i redistribució a causa dels desequilibris estructurals.

En aquest sentit, cal assenyalar l'entrada en vigor d'algunes reformes de pes que ja estan tenint un impacte real. És el cas de la reforma educativa, la reforma laboral, la Llei de canvi climàtic, la Llei Orgànica de Formació Professional, la reforma de les pensions, la Llei de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i les Lleis de Ciberseguretat 5G i de Telecomunicacions. Durant aquest any, està previst culminar el procés legislatiu de les principals reformes pendents. Així, està avançant la tramitació a les Corts de les Lleis Audiovisual, Crea i Creix i de Startups, la reforma concursal, la Llei de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació, la Llei d'Habitatge i les Lleis d'agilització processal i modernització de la justícia.

LA NOVA LLEI D'INDÚSTRIA

El Govern d'Espanya també està treballant en una nova Llei d'Indústria⁵ per tal de donar resposta, en clau nacional, a la nova estratègia industrial europea. Es tracta d'establir el marc adequat per estimular la competitivitat de la indústria modernitzant el teixit productiu, reforçant la capacitat de generar ocupació de qualitat, fomentant l'eficiència energètica, impulsant la capacitat d'innovació i apostant per la transició cap a una economia circular que afavoreixi el canvi d'hàbits i un comportament conscient dels consumidors.

La nova Llei preveu abordar les següents qüestions:

- **Política i promoció industrial:** establir les polítiques públiques i de promoció industrial que facilitin, promoguin i desenvolupin la modernització, el desenvolupament i la competitivitat industrial, incorporant instruments de suport i de foment.
- **Reindustrialització:** plantejar mecanismes i instruments per impulsar la reindustrialització i enfortir la base industrial, reforçant la normalització i avaluació de la conformitat acreditada, i protegint els drets intel·lectuals i industrials.
- **Neutralitat climàtica i economia circular:** avançar en la neutralitat climàtica, amb el suport específic a la modernització i descarbonització de les indústries que consumeixen molta energia, el foment de nous processos industrials i tecnologies més netes, la contribució a la competitivitat industrial, i el desenvolupament de polítiques reguladores, contractació

⁵ Es tracta d'un dels compromisos del Pla de Recuperació, que forma part del Component 12, identificat com a fita 176, corresponent a la mesura C12.R1 "Estratègia Espanyola d'Impuls Industrial 2030". En aquesta fita, es recull l'entrada en vigor de la Llei el 4t trimestre del 2023.

pública, competència lleial i plena participació de les Pimes. A més, inclou polítiques de promoció industrials i el desenvolupament de models innovadors per reduir la dependència de les matèries primeres, recolzant la reutilització, reparació i reciclatge.

- **Transformació digital:** abordar l'impacte de l'automatització i la digitalització en la indústria i els processos productius, la modernització de les comunicacions i la seva interconnectivitat, així com la seva interoperabilitat i aspectes vinculats a la ciberseguretat.
- **Seguretat industrial i qualitat industrial:** contemplar aspectes de vigilància del mercat, reforçant la figura del funcionari, així com la promoció de plans i campanyes de comprovació de les condicions de seguretat dels productes industrials, incloent la creació d'una entitat pública encarregada d'entre d'altres, l'homologació de vehicles, la coordinació d'activitats de vigilància del mercat, així com la realització d'estudis sobre seguretat industrial. També assegurar una infraestructura de la qualitat per a les activitats de normalització, acreditació, metrologia (científica, aplicada i legal) i avaluació de la conformitat (assajos, inspecció, certificació, validació i verificació, entre d'altres).
- **Governança:** definir els instruments de coordinació amb els diferents agents, entitats, centres tecnològics, universitats, administracions públiques competents i involucrats en la promoció i el desenvolupament industrial, necessaris per a l'anàlisi, la reflexió, l'avaluació i l'impuls de les polítiques industrials.

VALORACIÓ DEL PACTE NACIONAL PER A LA INDÚSTRIA 2017-2020

El 2017, el Govern de la Generalitat va signar amb les patronals Foment del Treball, Pimec i Fepime, i els sindicats UGT i CCOO, el Pacte Nacional per a la Indústria 2017-2020⁶ (PIN). Tot i que el Govern va presentar un balanç positiu⁷ assenyalant que s'havia aconseguit un compliment pressupostari del 90,9% en els quatre anys de vigència del PIN, les diferents entitats econòmiques i socials i les males dades de la indústria dels darrers anys ho desmenteixen.

Com hem comentat anteriorment, hem de lamentar una pèrdua gradual del percentatge del VAB industrial de l'economia catalana, del 27% al 19%. Per tant, no es pot afirmar que els objectius principals de l'anterior PIN s'hagin complert.

Per altra banda, els diferents signants del PIN han denunciat en reiterades ocasions la falta de seguiment i avaluació del document. També lamenten una falta d'ambició i de transformació del model productiu del plantejament inicial, més pensat com un recull d'accions i partides descoordinades dels diferents departaments, que com una estratègia global i transversal.

A més, la falta d'una governança públic-privada i els pocs de recursos econòmics destinats han estat dos dels principals problemes que han trobat a faltar els membres del PIN i que caldria corregir de cara als propers plantejaments.

A això se suma la manca de comunicació i coordinació amb les polítiques industrials de les altres Administracions Públiques i territoris, des d'ajuntaments, Diputacions, al Govern d'Espanya, que fa impossible construir un territori prou atractiu i competitiu en un entorn econòmic cada vegada més globalitzat.

Per últim, la falta de suport a l'activitat empresarial, pel què fa a l'excés de burocràcia i de rigidesa de la normativa aplicable no afavoreix la implantació de noves activitats econòmiques o d'ampliació de les existents.

Altres mancances del Pacte Nacional 2017-2020 serien les següents:

- Paralització de la instal·lació d'energies renovables que abarateixin el cost de l'energia de la indústria.
- Baixa execució del fons *Next Generation* dependents de la Generalitat (un 12,6% sobre l'import ingressat per l'Estat, a 20 de juny del 2022).
- Manca d'acompanyament i formació dels treballadors/es afectats per processos de destrucció o reorientació industrial.

⁶ https://empresa.gencat.cat/ca/treb_ambits_actuacio/industria/pacte-nacional/

⁷ <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/407943/pacte-nacional-industria-2017-2020-aconsegueix-compliment-pressupostari-del-909-percent>

- Objectius i accions a molt curt termini, sense perspectiva de futur.
- Falta de voluntat i compromís polític amb la indústria.
- Caldria definir indicadors clars i transparents per fer un seguiment adequat.

El setembre passat, el Govern va reunir la Taula pel Pacte Nacional per a la Indústria 2022-2025 amb la previsió de signar un nou PIN el mes de gener d'enguany, però la falta de consens amb els agents socials i de coordinació amb altres departaments han anat retardant l'acord, que hauria de ser una de les prioritats absolutes del Govern.

Per aquest motiu, creiem que és molt important definir una estratègia industrial alineada amb les polítiques europees i adaptada als efectes derivats de la COVID-19, als problemes de subministraments i la crisi energètica agreujada per la guerra d'Ucraïna, entre d'altres.

Cal aprovar una estratègia industrial per a Catalunya i destinar els recursos necessaris, recuperant el pressupost retallat del 70% des del 2010 dedicat a política industrial (actualment, el pressupost és de 49 milions d'euros), per aconseguir l'objectiu d'arribar al 25% de l'economia catalana provinent de la indústria. Una estratègia industrial amb objectius clars, els recursos suficients, destinant un mínim de 200 milions d'euros a polítiques industrials, amb col·laboració public-privada i el seguiment permanent al llarg de tot el període.

PROPOSTA D'ESTRATÈGIA INDUSTRIAL CATALUNYA 2022-2025**EIX 1. TRANSICIÓ ENERGÈTICA I ECONOMIA CIRCULAR**

La Unió Europea ha dissenyat un pla amb l'objectiu que els seus Estats membres assoleixin la neutralitat climàtica l'any 2050. Catalunya, que va mostrar inicialment un cert lideratge en el desenvolupament de les tecnologies per produir energia amb fonts renovables, ha quedat en els últims anys molt endarrerida. La demanda d'energia elèctrica l'any 2050 se situa entre els 135 i 185 TWh/any i per cobrir-la caldrà instal·lar entre 78 i 110 GW de potència renovable, principalment fotovoltaica, però 20 dels quals haurien de ser eòlics. Això és una condició necessària però no suficient.

En paral·lel, per poder garantir la continuïtat de subministrament, s'hauria de dotar al sistema elèctric d'entre 17 i 21 GW de potència ferma en forma de bateries d'acumulació, centrals reversibles de bombeig i cicles combinats amb hidrogen. També caldrà actualitzar i modernitzar el sistema de distribució elèctrica. Per assolir aquest objectiu, el repte obliga a instal·lar, en l'escenari creixent, 10 MW de potència renovable cada dia, a partir d'avui mateix, durant els propers trenta anys de manera ininterrompuda.

A més, per poder prescindir de part del parc nuclear l'any 2030, sense incrementar les emissions de diòxid de carboni per sobreutilització de les centrals de cicles combinats amb gas natural, s'hauria d'haver assolit, aquell any, la instal·lació i posada en servei d'entre 26 i 32 GW de potència renovable i entre 5 i 5,4 GW de potència ferma, adequat les xarxes elèctriques per absorbir els nous fluxos d'electricitat i haver potenciat el sistema de generació elèctrica distribuïda.

A més, s'haurà de dotar al sistema energètic d'una potència de producció d'hidrogen no emissor compresa entre 12 i 17 GW, s'haurà de construir una planta de recepció d'hidrogen al Port de Tarragona, d'almenys 1 TWh de capacitat d'emmagatzematge, i cap a 2035 s'haurà d'iniciar la transformació de la terminal de recepció de GNL de Barcelona en una terminal de recepció d'hidrogen.

Per últim, s'haurà de desenvolupar una nova indústria de producció de biometà a partir de la gestió adequada i el tractament dels residus. S'estima que Catalunya té un potencial de producció de 25 TWh/any que s'hauria d'assolir l'any 2050.

És evident que es tracta d'un repte titànic alhora que d'una gran oportunitat per a la reindustrialització. La transició energètica pot arribar a comprometre fins a 225.000 milions d'euros d'inversió i pot arribar a donar feina directa i de qualitat a 150.000 persones durant 30 anys. Ara bé, hem de ser plenament conscients que aquests objectius es plantegen a tota Espanya i a la Unió Europea i, a fi d'assegurar l'assoliment d'aquest pla, ens haurem d'anticipat

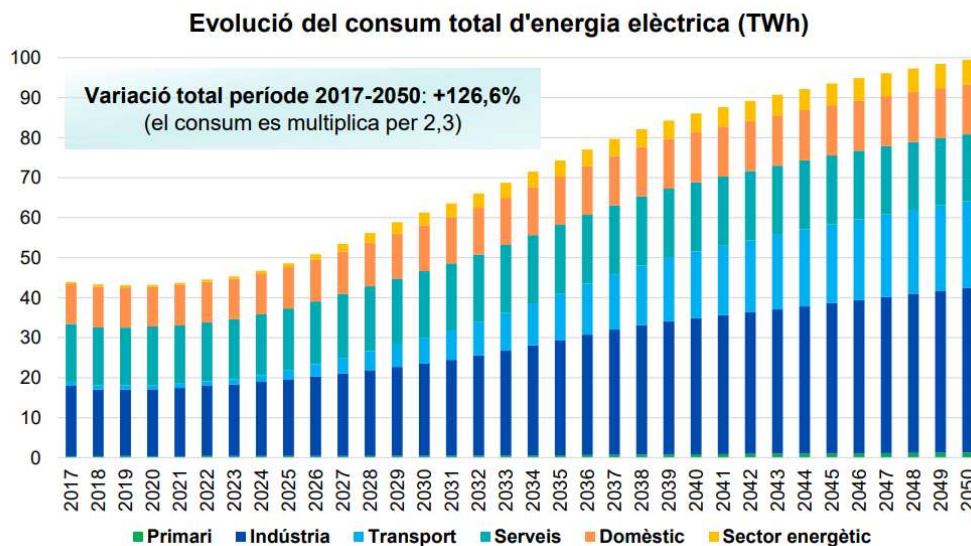
agilitzant la tramitació de permisos, establint els mecanismes i polítiques públiques adients per fomentar les inversions i poder disposar del capital empresarial i humà, a més de tenir la flexibilitat suficient per poder anticipar i adaptar-nos a les dificultats tecnològiques i geopolítiques que puguin aparèixer durant tot aquest període. Ha d'arribar l'hora de passar a l'acció, ja anem massa endarrerits. En aquesta línia, el Govern Alternatiu ha presentat una proposta⁸ per donar un impuls decidit i accelerar el desplegament de les energies renovables a Catalunya.

El passat febrer d'enguany es varen presentar les dades del Proencat 2050, que mostra els diferents escenaris i perspectives energètiques de Catalunya fins el 2050 per assolir els objectius de reducció d'emissions de CO₂ marcats per la Comissió Europea.

Pel que fa a la indústria catalana, aquest document marca la necessitat d'una indústria fortament electrificada, amb alta eficiència energètica i ús selectiu de l'hidrogen. Les dades del 2017 marquen un grau d'electrificació del 30,3% de la demanda energètica industrial que es correspon a 17,6 TWh (consum industrial d'energia elèctrica). L'objectiu a assolir al 2050 és d'un 78,5% de grau d'electrificació o 41,3 TWh de consum d'energia elèctrica.

Respecte l'eficiència energètica s'apunta a un desacoblament entre el creixement econòmic i l'evolució del consum energètic. En el cas de la indústria es marca l'objectiu que aquest sector necessitarà la meitat de l'energia (un 52,6% menys) que utilitza actualment per mantenir el seu valor afegit.

DEMANDA D'ENERGIA ELÈCTRICA

Font: ICAEN

⁸ <https://www.socialistes.cat/wp-content/uploads/2022/04/211126-Energies-renovables.pdf>

En aquest gràfic de l'ICAEN es veu clarament la importància de la indústria en el consum total d'energia elèctrica. Segons el Proencat, Catalunya necessitaria 15.000 MW de potència renovable distribuïda segons la taula inferior elaborada per l'ICAEN.

GENERACIÓ D'ENERGIA ELÈCTRICA

Evolució de la potència renovable instal·lada per tecnologies (MW)

	2020	2030	2040	2050
Hidràulica	1.825,3	1.825,8	1.825,8	1.825,8
Eòlica terrestre	1.271,1	5.234,2	16.939,0	23.136,0
Eòlica marina	0,0	1.000,0	1.500,0	3.500,0
Fotovoltaica teulades	249,7	2.185,2	7.275,9	11.144,0
Fotovoltaica altres	0,0	512,6	2.026,6	2.614,0
Fotovoltaica terra	94,8	4.458,8	13.129,0	19.394,3
Altres¹	116,7	191,8	270,9	247,4
TOTAL	3.557,6	15.408,4	42.967,2	61.861,4
Emmagatzematge	534,0	2.034,0	4.034,0	7.234,0
Hidràulica de bombament	534,0	2.034,0	3.534,0	3.734,0
Bateries	0,0	200,0	500,0	3.500,0

El maig del 2021 es donava a conèixer el document “Transició energètica i indústria”⁹ que marcava el camí per assolir els objectius d'eficiència i electrificació del sector industrial a Catalunya. Eficiència energètica, desplegament d'energies renovables, foment de l'economia circular, incorporació massiva de les tecnologies de la Informació i la comunicació (TIC) en el sistema energètic, implementació de grans centres d'emmagatzematge energètic per poder compensar les intermitències de les energies renovables, la transformació de determinats processos industrials per evitar-ne les emissions i, en cas de no poder ser transformades, implementar tecnologies de captura, emmagatzematge i ús de carboni.

La realitat és que en aquests moments el Govern de la Generalitat no està impulsant de manera decidida la implantació d'energies renovables per tal de cobrir la transició dels sistemes generals de les indústries intensives en energia, transport pesant i de llarg abast i grans equipaments. Aquesta manca d'impuls no significa només un endarreriment en termes de lluita contra el canvi climàtic i descarbonització de la nostra economia, també ho és en termes d'oportunitats industrials i per tant de creixement econòmic a Catalunya. Les indústries actuals i les inversions industrials de futur, passaran pel fet de disposar de Mw d'energia renovable suficient i Catalunya que ho té tot per ser capdavantera pot perdre el carro de la quarta revolució industrial.

⁹ [https://empresa.gencat.cat/web/.content/19 -
industria/documents/papers_observatori_industria/16_transicio_energetica.pdf](https://empresa.gencat.cat/web/.content/19_-_industria/documents/papers_observatori_industria/16_transicio_energetica.pdf)

En aquest sentit, proposem:

- Afavorir la inversió i accelerar el desplegament de les energies renovables per als propers dos anys en: 1.250 Mw eòlica i 1.625 Mw fotovoltaica, i així assegurar el compliment dels primers objectius marcats pel 2030. Això requereix establir la tramitació ambiental de determinats projectes d'energies renovables a 3 mesos, accelerant i simplificant els procediments administratius de parcs eòlics i fotovoltaics. A més, cal una contractació extraordinària i temporal o l'externalització tècnica de la revisió administrativa dels projectes presentats (alguns porten un any esperant gestor) sempre amb l'aprovació i signatura final d'un funcionari del Departament.
- Planificar l'ordenació territorial de les energies renovables a Catalunya per iniciar aquest desplegament, fixant àrees de desenvolupament prioritari i un Pla Director d'Energia per 80.000 Ha de territori, i introduir l'obligatorietat de reserves de sòl per la instal·lació de renovables en els PGOU.
- Pla de suport als sectors industrials més tradicionals per modernitzar els seus processos productius amb objectius d'eficiència i estalvi energètic, renovables i descarbonització per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i garantir l'assoliment dels compromisos internacionals. En els processos de canvi dels processos productius en sectors d'ús intensiu de energia fòssil (indústria siderúrgica, paper, química...), el suport a la investigació i la implantació del vector hidrogen (especialment hidrogen d'origen renovable) en els seus processos de fabricació seran claus.
- Pla de finançament en polígons d'activitats econòmiques per ajudar a convertir-los en centres de producció, autoconsum i emmagatzematge d'energia renovable. L'objectiu és donar suport a les PIMES i empreses, amb mesures de finançament directes i indirectes, així com finançament public-privat, per finançar una part de la infraestructura comuna de projectes d'autoconsum col·lectiu.
- Renovar i actualitzar l'Estratègia d'impuls a l'economia verda i a l'economia circular de Catalunya, la darrera és de 2015.

EIX 2. DIGITALITZACIÓ

El procés de digitalització de l'empresa, i del conjunt de l'economia, són claus per tal de guanyar productivitat, competitivitat i rendibilitat. Sense una transformació digital dels processos i negocis de les empreses, i una formació del seu personal, serà impossible competir en un mercat globalitzat i molt competitiu. Les empreses que no facin aquest procés innovador, difícilment podran sobreviure i mantenir la seva activitat en el futur.

Catalunya té una gran capacitat per atraure talent i empreses tecnològiques i digitals. Compta amb una bona infraestructura digital, centres de formació i universitaris i empreses molt dinàmiques i innovadores. Tot i això, existeix una realitat molt diferent entre les grans

empreses i les pimes. En el cas de les segones, es troben en un procés de digitalització i innovació molt per sota de les empreses mitjanes i grans.

L'equipament digital i tecnològic de les empreses se situa en la mitjana europea. Si bé és cert que, novament, existeix una situació molt desigual en funció de la seva dimensió. Mentre les empreses grans i mitjanes tenen un alt índex tecnològic, innovador i digital, les empreses més petites estan molt per sota de la mitjana.

Tanmateix, cal tenir en compte que serà impossible aconseguir els objectius de digitalització sense un procés de formació dels treballadors i treballadores i sense atraure el talent que necessiten les empreses innovadores i tecnològiques. Actualment, hi ha una preocupant falta de mà d'obra qualificada en molts sectors de la nostra economia, que no és capaç d'oferir formacions professionals adaptades al mercat de treball.

D'una altra banda, a l'economia catalana, hi ha un sèrie de sectors que són estratègics, per la seva dimensió i/o capacitat innovadora, que cal potenciar de manera específica. El desenvolupament de projectes tractors de digitalització en determinats àmbits sectorials és un instrument d'alt potencial i impacte, per estar orientats a accelerar una transformació integral de la cadena de valor de diversos sectors estratègics, i per generar un efecte tractor d'ocupació, creixement, productivitat, i innovació al teixit empresarial i en la societat en conjunt, a més de facilitar una estreta col·laboració entre institucions de naturalesa i àmbits sectorials diferents. Amb aquest objectiu, caldrà elaborar plans específics de digitalització i innovació.

Per últim, creiem que és més necessari que mai que les polítiques públiques de la Unió Europea (Estratègia Digital UE), del Govern d'Espanya (Estratègia Digital 2025) i de la Generalitat de Catalunya (Estratègia Digital de Catalunya) per fomentar la digitalització de les empreses estiguin totalment alineades i es complementin per aconseguir els millors resultats possibles. En aquest sentit, cal tenir en compte els fons europeus *Next Generation* per a la digitalització i modernització de les empreses que tindran un efecte determinant i facilitador de tot aquest procés innovador. Es tracta d'una oportunitat única i històrica per ajudar als diferents sectors econòmics i socials a aplicar millores i tecnologia per ser sostenibles i viables en el futur.

El Govern Alternatiu ha presentat recentment una proposta d'Agenda Digital de Catalunya 2025¹⁰ que té com a objectiu impulsar la transformació digital del país i que contempla diferents mesures, entre les quals en destaquem:

- Garantir la connectivitat fixa d'alta fiabilitat a totes les empreses abans d'acabar el 2023, finalitzant el desplegament de la xarxa de fibra òptica troncal de titularitat pública per tal d'oferir un punt d'accés a tots els municipis i zones d'activitat econòmica, i fomentar el

---

¹⁰ <https://www.socialistes.cat/wp-content/uploads/2022/07/Agenda-Digital-de-Catalunya-2025.pdf>

desplegament de xarxes privades de distribució d'última milla mitjançant acords amb els proveïdors, per tal d'aconseguir una connectivitat fixa de, com a mínim, 100Mbps a totes les llars i empreses catalanes.

- Elaborar un Pla de Digitalització de les pimes catalanes, que incorpori mesures de suport a la innovació i creixement de les pimes, així com un Pla de formació de treballadors/es digitals i d'atracció de talent. En aquesta línia, caldrà comptar amb les organitzacions empresarials per tal que puguin ajudar a arribar a tot el teixit empresarial i assessorar en el procés de digitalització.
- Dissenyar projectes tractors de digitalització sectorial que haurien de desenvolupar-se a través de plans específics en el disseny i la implementació, amb la participació dels diferents departaments i agents implicats, desenvolupant models de governança que assegurin la coordinació, la cooperació i el seguiment tècnic. Entre els àmbits amb més potencial de transformació digital destaquem el sector agroalimentari, la salut, la mobilitat sostenible i innovadora, el turisme i el comerç.

EIX 3. FORMACIÓ PROFESSIONAL I OCUPACIÓ DE QUALITAT

En un context econòmic canviant i marcat per la incertesa i el canvi permanent, la Formació Professional i l'aprenentatge al llarg de la vida són eines clau per mantenir i millorar l'ocupació, enfortir la competitivitat de Catalunya en les cadenes globals de valor i assegurar un creixement econòmic més sòlid i més compartit.

Els canvis que està vivint la indústria tenen origen en la transició ecològica i digital, però no podem obviar la transició laboral que suposa l'adaptació a la nova realitat. Les competències professionals i les capacitacions han de venir en paral·lel per no deixar a ningú enrere. I actualment, Catalunya no està preparada per abordar-los amb garanties. Entre altres, tenim un Servei d'Ocupació de Catalunya ineficient que no genera itineraris personalitzats per acompanyar en la transició cap a un nou lloc de treball.

D'altra banda, el sector empresarial fa temps que reclama treballadors de nivell mitjà amb perfil tècnic i ben formats però a Catalunya hi ha un dèficit alarmant de l'oferta de places de formació professional davant el creixement de la demanda. El curs passat 2021-22, degut a la manca de previsió del Govern Aragonès, 20.000 joves catalans no van poder cursar FP en primera opció.

En aquest sentit, Catalunya té grans reptes estructurals en la capacitació del talent del capital humà que no admeten més dilació. En primer lloc, cal millorar el nivell mig de formació de la ciutadania, reduint l'actual 30% d'ocupats i 35% d'actius amb baix nivell de qualificació fins el 15%. En paral·lel, cal augmentar els nivells mitjans de formació fins el 50% de la població activa catalana. En segon lloc, cal atraure els estudiants, la població activa i al teixit de petites i mitjanes empreses a una oferta renovada d'FP més digital, flexible, acumulable i ascendent a

formacions superiors, ajustada a les seves necessitats i a una demanda més complexa i diversificada. També cal prevenir i reduir la taxa d'abandonament prematur, tot aplicant a fons la LOMLOE i regulant un circuit integrat de segones oportunitats que entronqui amb el sistema obert i ascendent d'FP.

Els darrers anys, el Govern d'Espanya ha fet un esforç important de modernització de la Formació Professional, amb l'aprovació d'una nova Llei¹¹ avançant cap a un sistema d'FP més integrat, flexible, acumulable i amb perspectiva al llarg de la vida, i una inversió prevista de 1.500 milions d'euros per promoure, entre altres mesures, l'ampliació de 200.000 places en l'oferta d'FP fins al 2023 donant així resposta a la demanda creixent d'aquests ensenyaments i a les necessitats formatives del mercat laboral. 38.000 d'aquestes noves places corresponen a Catalunya. A més, els Pressupostos Generals de l'Estat per 2022 preveuen un volum d'inversió de 2.040 milions d'euros en formació professional per les comunitats autònomes vinculats a transferències del Pla de Recuperació.

És el moment de posar en marxa a Catalunya un Pla de Transformació i Modernització de l'FP (2022-2030), alineat amb les polítiques del Govern d'Espanya, per impulsar un sistema únic, modern i eficient de Formació Professional que garanteixi una formació i qualificació professional a tota la ciutadania, des dels estudiants d'FP inicial fins les necessitats formatives de la població activa.

En aquesta línia, el Govern Alternatiu ha presentat recentment una proposta¹² ambiciosa que preveu, entre d'altres mesures:

- La creació de 38.000 noves places d'FP, especialment de formació professional bàsica i de cicles formatius de grau mig, sense oblidar els de grau superior, a partir de l'elaboració d'un mapa de necessitats formatives sectorials i territorials, prèvia consulta amb els consells territorials d'FP, les administracions locals i supramunicipals i els agents econòmics i socials.
- Avançar en la integració d'un sistema únic i permeable que inclogui tant les polítiques actives d'ocupació com el conjunt de l'ecosistema educatiu-formatiu: des de l'educació bàsica, l'FP del sistema educatiu, l'FP per l'ocupació, l'educació superior, la formació continua d'empresa, la formació d'adults, la garantia juvenil i les segones oportunitats, per tal de millorar i desenvolupar les competències professionals per a la vida activa de tota la ciutadania.
- Dissenyar una estratègia de re-skilling, alineant tots els agents del sistema FPCAT i les polítiques actives d'ocupació per expandir un procés àgil i dinàmic d'acreditació que

---

¹¹ Llei Orgànica 3/2022, de 31 de març, d'Ordenació i Integració de la Formació Professional

¹² https://www.socialistes.cat/wp-content/uploads/2022/04/Pla-de-transformacio-i-modernitzacio-de-la-formacio-professional-2022-2030_Govern-Alternatiu-de-Catalunya.pdf

ofereixi itineraris formatius modulars i ascendents, i universalitzar l'acreditació de competències de la població activa.

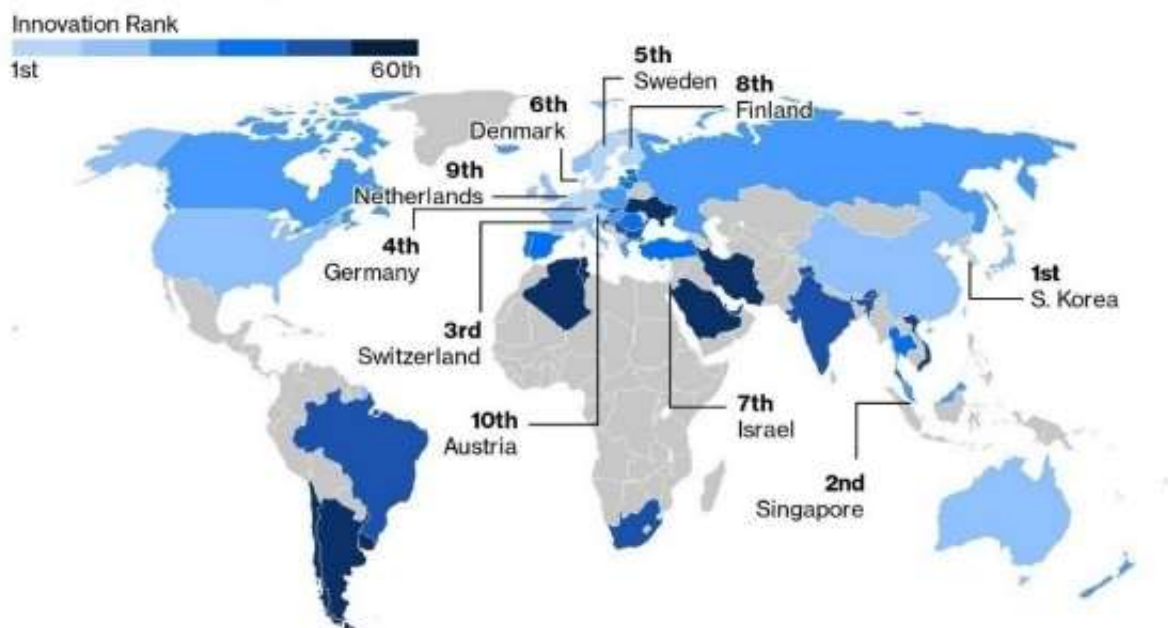
- Reformular el funcionament del Servei d'Ocupació de Catalunya per tal d'oferir als aturats/des un itinerari personalitzat que els permeti transitar cap als nous llocs de treball que es generin, a través de la formació, orientació i capacitació necessàries.
- Ampliar i modernitzar l'oferta educativa per fer una FP més digital i innovadora, garantint que tot l'alumnat serà format en les empreses entre un 25% i un 50% del temps lectiu, d'acord amb la nova llei d'FP. És a dir, cal la formació dual en tots els cicles d'FP sigui central.

EIX 4. TECNOLOGIA, INNOVACIÓ I EMPRENEDORIA

En els darrers informes publicats sobre la capacitat innovadora dels territoris a Europa, en concret el Rànking Bloomberg 2021¹³ i l'*European Innovation Scoreboard 2021*¹⁴, s'evidencia quines són les regions més innovadores i, per tant, quines són les economies que transformen de manera més ràpida i eficient el coneixement en avantatges empresarials i creació d'ocupació de valor.

World's 60 Most Innovative Economies

South Korea, Singapore and Switzerland lead the index in 2021

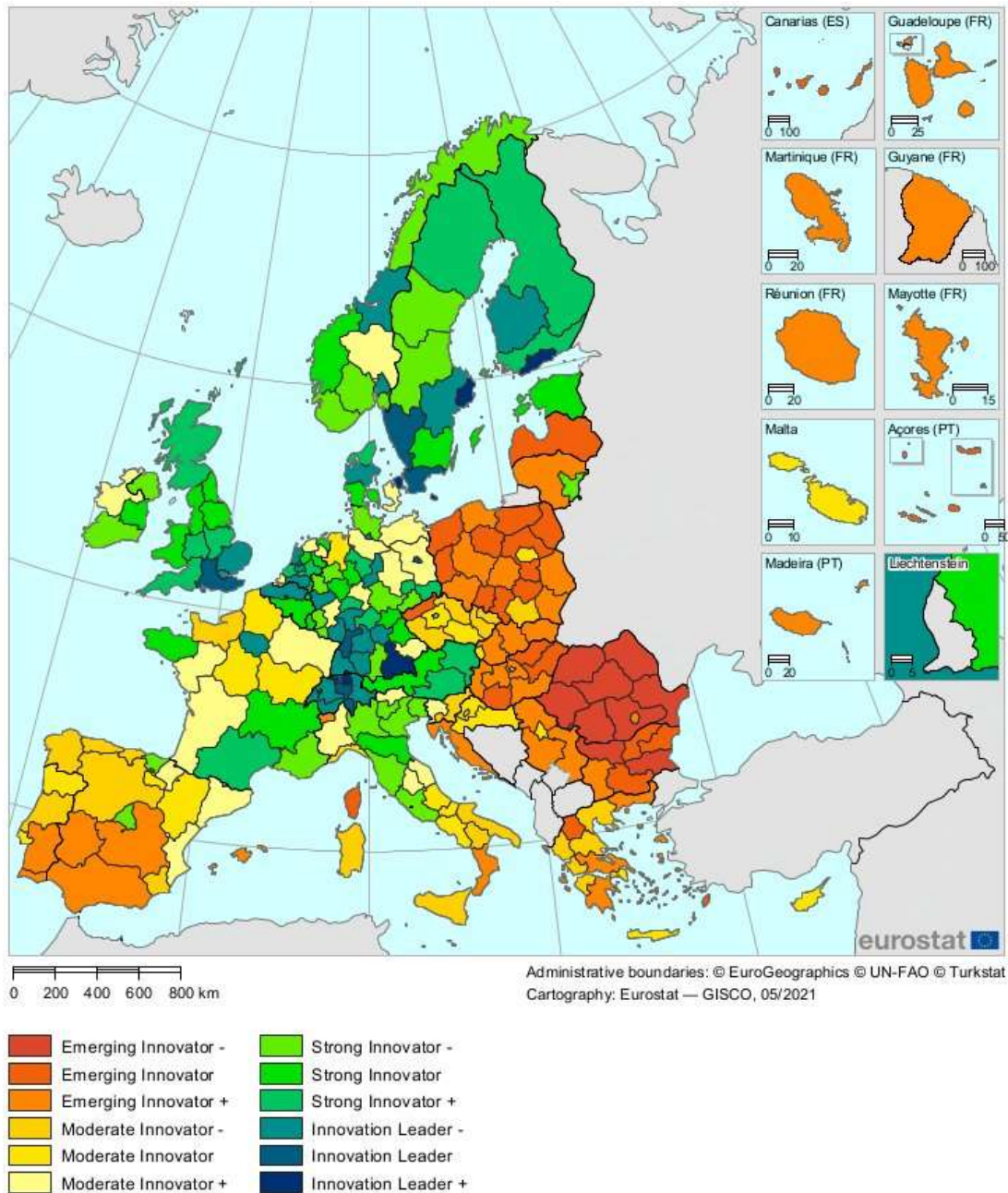
Sources: Bloomberg, International Labor Organization, International Monetary Fund, World Bank, Organisation for Economic Cooperation and Development, World Intellectual Property Organization, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

Bloomberg

¹³ <https://www.bloomberg.com/news/articles/2021-02-03/south-korea-leads-world-in-innovation-u-s-drops-out-of-top-10#xi4y7vzkg>

¹⁴ European Commission, Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs, Regional innovation scoreboard 2021, Publications Office, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/674111>

Com et pot comprovar en ambdós mapes, els països nòrdics i germànics són els més innovadors. En una posició molt tímida es situa Catalunya que, en els darrers anys, ha anat perdent posicions.

El model d'èxit dels països nòrdics i germànics és el de la indústria 4.0 amb concentracions de petites i mitjanes empreses que col·laboren estratègicament per competir a llarg termini. Aquests clústers estan recolzats per centres tecnològics que injecten coneixement a les empreses per tal que innovin i siguin més competitives en un món cada vegada més globalitzat. Centres tecnològics que tenen com a finalitat treballar enxarxats amb les empreses per donar solucions que els permeti crear valor.

Un d'aquests centres de referència europea són els instituts alemanys *Fraunhofer*. Hauria de ser un exemple per al centre tecnològic català Eurecat que es va crear com a fusió de tots els centres catalans per a comptar amb més múscle tecnològic i multiplicar la innovació a les empreses. Tenim molts dubtes sobre els resultats d'Eurecat, malgrat l'esforç públic que s'ha fet en aquest centre durant els darrers anys.

Per tant, cal afavorir la concentració d'empreses, és a dir els clústers, i s'ha de potenciar els centres tecnològics amb una missió ben definida i a prop de l'empresa. Aquest és un repte que cal afrontar i al què cal no només donar recursos sinó estratègia, una estratègia que miri al teixit econòmic, format per petites i mitjanes empreses, i les seves necessitats.

D'altra banda, Catalunya excel·leix en recerca. Així ho diuen tots els rànquings. Som el 0'1% de la població mundial i produïm el 1% dels *scientific papers*. És una bona notícia, tanmateix amb la mediocre posició que ocupem amb innovació hauríem de reflexionar sobre la nostra estratègia. De fet, dediquem el 1'51% del PIB (públic i privat) a la recerca i la innovació, mentre l'any 2010 hi dedicàvem el 1'66%. Aquest és un error que no han comès altres països, com els esmentats més amunt. Justament aquests, durant la època de la crisi del 2008, van invertir més en coneixement per reforçar justament la seva estructura econòmica. Doncs bé, hem d'invertir més, però sobretot amb una estratègia clara d'innovació, inexistent actualment a Catalunya.

El nostre objectiu és definir i consolidar un sistema d'innovació i empenedoria que permeti generar ocupació i consolidar i ampliar la presència de Catalunya i Espanya en sectors estratègics: transició ecològica i transformació digital del teixit empresarial, especialment de la indústria, incentivar polítiques que fomentin l'augment de la cooperació i l'escalat de les empreses catalanes i l'enfortiment de la seva competitivitat global.

En aquest sentit, creiem fermament que cal aquesta política d'innovació, que s'ha de plantejar des de diverses perspectives:

- Potenciar la recerca universitària que miri al teixit productiu, establir línies prioritàries de recerca que interactuïn amb les empreses per tal de generar avantatges competitives. La inversió pública en coneixement permet empènyer la inversió privada i, per tant, cal dissenyar instruments que afavoreixin multiplicar els esforços públics.
- Reforçar els centres tecnològics com a agents que injecten coneixement a les petites i mitjanes empreses perquè aquestes innovin.
- Prioritzar la innovació a les empreses. Necessitem més productes públics que ajudin a les empreses, a les indústries a innovar. Justament, aquest ha estat un dels camins més explorats per països com Alemanya, fet que els ha permès ser avui un líder industrial.

Si som capaços de definir una bona política d'innovació en aquestes tres línies podrem fer un salt en la nostra posició en l'àmbit europeu.

Per aconseguir-ho, doncs, proposem les següents mesures:

- Augmentar la inversió pública en recerca i innovació fins al 2030 arribant al 2% del PIB.
- Garantir línies d'investigació a mig i llarg termini amb empreses i orientades a generar avantatges competitives. La transferència de coneixement entre la universitat i l'empresa és cabdal, i per tant, cal definir instruments i programes que permetin assolir aquest objectiu.
- Reforçar els centres tecnològics, i definir un contracte-programa amb el Centre tecnològic EURECAT per reforçar la seva funció principal: injectar coneixement a les petites i mitjanes empreses, afavorint la innovació i, per tant, la seva competitivitat.
- Duplicar els recursos pels clústers com a concentracions empresarials i industrials amb l'objectiu d'ampliar la seva capacitat de col·laborar i competir globalment.
- Crear programes perquè les indústries investiguin i, per tant, innovin. En aquests sentit, cal avançar també en una millora de la fiscalitat i recolzament econòmic a les start-ups, sobretot aquelles basades en alta tecnologia, en tecnologies més complexes.

Catalunya té molts elements a valorar ja que compta amb una tradició industrial, encara significativa, centres de coneixement que concentren molt talent, grans infraestructures científic-tecnològiques com el Barcelona SuperComputing Center que albergarà el Mare Nostrum 4 o el Síncrotró Alba, empreses tecnològiques, gran capacitat emprenedora i un gran atractiu geo-estratègic. Per tant, si som capaços d'alinejar i sumar els esforços de tots els agents del sistema, podrem esdevenir un pol d'innovació al sud d'Europa.

Pel què fa la capacitat emprenedora, innovadora i de creació de startups, encara ens trobem per sota de la mitjana de la Unió Europea, si bé és cert que el percentatge de creació de noves empreses tecnològiques s'ha anat acostant a la mitjana europea. Tot i això, el procés de creixement i consolidació d'aquestes startups es troba molt per sota de la mitjana europea. També l'entrada de finançament internacional s'ha de potenciar per estar al nivell dels països del nostre entorn.

Per altra banda, només un 15% de les startups a Espanya estan creades per dones. Una bretxa que també caldrà atendre i capgirar per resoldre un greu dèficit de dones emprenedores a Espanya i a Catalunya.

EIX 5. DIMENSIÓ I INTERNACIONALITZACIÓ

La major part de la indústria catalana té una dimensió més petita que la mitjana Europea. Caldrà doncs, impulsar fórmules de cooperació entre diferents empreses per poder guanyar competitivitat i augmentar la internacionalització.

Amb aquest objectiu, caldrà fomentar la creació d'empreses d'entre 200-300 treballadors/es amb seu social a Catalunya, aconseguint un 20% d'empreses de dimensió mitjana al final del Pla d'indústria. També caldrà facilitar l'agrupació d'empreses complementàries o assegurar que el poder de decisió sigui local, entre d'altres.

Amb aquesta línia, es proposa crear una institució públic-privada, amb capital, per tal de liderar processos de redimensionament empresarial.

Pel què fa a la internacionalització de la indústria catalana, hem de tenir en compte el fort augment de les exportacions de béns industrials entre el 2008 i 2019, que va créixer un 47%. Tot i això, les vendes a l'exterior es troben per sota de la mitjana europea. Pel què fa a les filials a l'estranger, les empreses catalanes compten amb més de 8.000 filials internacionals, al 2019.

Cal seguir apostant pel creixement de les exportacions i la presència internacional de l'economia i l'empresa de Catalunya. Algunes de les propostes per millorar i impulsar la internacionalització de la indústria són les següents:

- Instruments de recolzament a l'activitat internacional. La Generalitat ha de crear eines de suport financer, a través de l'ICF, i d'acompanyament de les exportacions o expansió internacional a través d'ACCIÓ. També cal impulsar projectes de cooperació empresarial per impulsar projectes internacionals.
- Xarxa exterior i posicionament internacional. Resulta de vital importància crear una xarxa de suport empresarial internacional per ajudar a les empreses en les seves exportacions, inversions o interessos arreu del món. A més, les diferents administracions públiques han de coordinar-se per tal d'aprofitar al màxim els recursos públics dedicats al suport de la internacionalització de l'empresa.
- Coherència de les polítiques públiques empresarials, pel què fa als objectius de sostenibilitat, inclusió i igualtat. Tan important com obrir les empreses industrials al món, és el fet que es respectin els principis, els valors i les normes establertes a Catalunya.
- Participació en xarxes europees per tal d'aprofitar al màxim les polítiques públiques europees i els recursos que ofereixen a les empreses per obrir nous mercats als països de la Unió Europea i als països extracomunitaris.
- Atracció d'inversió directa estrangera. Catalunya ha de treballar per tal de consolidar-se com un territori receptor d'inversió estrangera, sobretot pel què fa a projectes

industrials estratègics, a través de l'acompanyament i assessorament de les empreses que vulguin invertir a Catalunya.

- Impuls de canvis normatius al conjunt d'Espanya i a la Unió Europea. Des de Catalunya s'han de proposar i liderar canvis i millores normatives que facilitin l'activitat industrial arreu del territori català. Algunes d'aquestes regulacions s'hauran de consensuar a nivell europeu i caldrà cercar complicitats empresarials i polítiques per tirar-les endavant.

EIX 6. INFRAESTRUCTURES ESTRATÈGIQUES

La prosperitat de Catalunya també depèn de les seves infraestructures, en la mesura que aquestes tenen una incidència real en la vertebració del territori català i la comunicació amb l'eix mediterrani i, per tant, en la productivitat, la qualitat i l'eficiència del sistema econòmic del país.

Cal fer un esforç de modernització i millora de les infraestructures del país, especialment en el sistema de transport, tant en la xarxa de ferrocarril com en la de carreteres, ports i aeroports. Els indicadors sobre el nivell de congestió d'algunes d'aquestes infraestructures, especialment si ho comparem amb altres regions europees similars, ens porta a proposar mesures d'inversió pública per crear les infraestructures necessàries i que cal fer amb urgència, per tal de no frenar l'economia i el desenvolupament de Catalunya.

En aquest sentit, el Govern d'Espanya està fent un esforç per garantir el nivell d'inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures, en un percentatge que correspon a la participació de Catalunya al PIB, així com per augmentar la capacitat d'execució de les obres i seguir mantenint el ritme de redacció de projectes, licitacions i adjudicacions del Pla de millora de les infraestructures ferroviàries de les rodalies i regionals a Catalunya, l'ampliació dels carrils de l'AP7 entre Amposta i el Papiol i la millora d'enllaços per fer-la més permeable a les diverses comarcals i als pols industrials, i per avançar en els estudis informatius de l'Eix del Pirineu.

A més, en l'actualitat, hi ha importants projectes en marxa pel que fa a l'execució de les obres del Corredor Mediterrani, per la seva finalització l'any 2026, fonamental per al desenvolupament econòmic i social de Catalunya i també d'Espanya; i per dotar d'estructura de connexió ferroviària als aeroports de Girona i Reus, com aeroports complementaris. Així mateix, els ports de Barcelona i Tarragona són estratègics per la importació i exportació de les mercaderies i la pròpia estructura econòmica de Catalunya i Espanya. Els accessos ferroviaris i la seva connexió amb el corredor mediterrani, són essencials en l'estratègia industrial que proposem. Cal analitzar també l'estratègia fiscal per seguir garantint la seva competitivitat.

Pel que fa al Govern de la Generalitat, es proposa:

- Augmentar la dotació en infraestructures de mobilitat fins arribar al 2% del PIB.

- Seguir mantenint el ritme de redacció de projectes, licitacions i adjudicacions de millora de les infraestructures ferroviàries des de Ferrocarrils de la Generalitat.
- Cal una aposta decidida d'inversió pel ferrocarril metropolità -metro- de Barcelona i la seva ampliació metropolitana, com la gran infraestructura de transport col·lectiu de Catalunya.
- Execució de la Ronda Nord del sistema viari Sabadell i Terrassa amb la seva connexió amb la B40 fins Abrera i el complex aeroportuari.
- Execució de l'eix de l'Ebre.
- Desenvolupar els centres logístics intermodals del Penedès i de La Llagosta.

Cal assenyalar també que considerem necessari l'ampliació de les infraestructures de l'aeroport de Barcelona El Prat per consolidar-lo com un dels aeroports de referència del Sud d'Europa, convençuts que és fonamental per al creixement de l'economia i de la competitivitat, i per atreure més empreses, talent i capacitat d'innovació.

EIX 7. SIMPLIFICACIÓ ADMINISTRATIVA I BUROCRÀCIA

Un altre factor important és la resposta i acompanyament de l'administració de la Generalitat davant les necessitats de l'empresa. A Catalunya existeix una certa percepció negativa de l'administració catalana per part dels empresaris que, en comptes de l'agilitat i la col·laboració que requereixen les inversions econòmiques de caràcter productiu, es troben molt sovint amb més traves que facilitats i havent de resoldre totes les necessites per si sols. És cert que en els darrers anys s'ha avançat cap un model molt garantista, però cal canviar aquesta tònica de manera radical en favor d'una actitud d'ajuda i col·laboració constant.

D'altra banda, el nivell de burocràcia que han d'afrontar les empreses a Catalunya també es un punt a millorar, tant pel que fa al procés de constitució d'una empresa, com en relació amb els terminis relacionats amb la tramitació i cobrament de les ajudes, entre d'altres tràmits.

La Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica preveu mesures per reduir les càrregues burocràtiques, minimitzant la intervenció administrativa, ofereix serveis de forma proactiva a les empreses un cop analitzades les dades aportades sense necessitat que ho sol·licitin, i estableix un nou model de relació entre l'empresa i les administracions, aplicant el principi "*only once*" pel qual empreses i emprenedors només hauran d'aportar una única vegada les seves dades en tots els seus tràmits amb totes les administracions. Més recentment, el Govern ha aprovat el Decret de Reglament de la Llei de facilitació de l'activitat econòmica. No obstant, els problemes i la manca d'acompanyament persisteixen.

Per això es proposa:

- Desplegar i aplicar la Llei de facilitació de l'activitat econòmica i el seu reglament, fent un esforç important de concreció, tècnica i coordinada, per disposar d'eines realment

efectives, i poder impulsar la celeritat i diligència en els tràmits administratius i la implantació de projectes industrials estratègics.

EIX 8. GOVERNANÇA

Cap planificació de política industrial podrà complir els seus objectius si no compta amb la participació activa i permanent del sector empresarial industrial i les entitats empresarials i sindicals. També caldrà impulsar una coordinació transversal amb tots els departaments de la Generalitat de Catalunya, així com de totes les administracions públiques que tinguin competències en política industrial.

D'altra banda, tenint en compte que el fons *Next Generation EU* són una oportunitat que Catalunya no pot deixar perdre, és necessari que acordem amb el màxim d'agents possibles els projectes que haurem d'impulsar per aconseguir els objectius que ens marca Europa: sortir més reforçats d'aquesta crisi, tant des del punt de vista social com econòmic.

Podríem afirmar, doncs, que l'element de governança és el més determinant per impulsar la reindustrialització i aconseguir que tots els esforços públics i privats vagin en la mateixa línia. L'èxit o el fracàs d'aquesta estratègia industrial dependrà, sobretot, de la creació d'aquest espai de de consens, impuls i control de la política industrial.

Amb aquest objectiu, es proposa:

- Crear una taula de política industrial a Catalunya, amb la participació dels agents econòmics i socials i tots els sectors implicats, per tal de millorar la governança i fer un seguiment de l'estratègia industrial.
- Impulsar una taula de treball, amb les diferents administracions públiques i sectors implicats, per a la planificació i gestió dels fons europeus i accelerar el ritme d'execució per part de l'administració de la Generalitat.
- Crear el Consorci d'Industrialització i Desenvolupament Econòmic de Catalunya per tal d'integrar iniciatives d'innovació per a la transformació del nostre teixit productiu cap a nous àmbits d'oportunitat global i inspirats en els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides i l'Agenda 2030. Cada una de les accions del Consorci seran gestionades a través d'aliances públic-privades, amb capacitat per orientar els recursos assignats, organitzats territorialment i sectorialment a l'entorn de projectes i programes.

RESUM DE LES MESURES

Tal i com hem detallat durant el present document, aquesta estratègia industrial té com a objectiu principal aconseguir arribar al 25% de l'economia catalana provinent de la indústria.

Per fer-ho, a continuació enumerem, de manera molt resumida, les mesures més rellevants:

GOVERNANÇA:

- Crear una taula de política industrial a Catalunya, amb la participació dels agents socials i tots els sectors implicats, per tal de millorar la governança i fer un seguiment de l'estratègia industrial.
- Creació del Consorci de reindustrialització de Catalunya, amb la participació públic-privada per tal d'impulsar projectes industrials i atraure noves inversions.

PRESSUPOST POLÍTICA INDUSTRIAL:

- Recuperar el pressupost retallat del 70% des del 2010 dedicat a política industrial, i destinar un mínim de 200 M d'€ a polítiques industrials. Actualment, el pressupost és de 49 M d'€.

NEXT GENERATION:

- Impulsar una taula de treball, amb les diferents administracions públiques i sectors implicats, per a la planificació, gestió i execució dels Fons Europeus *Next Generation*.

SÒL INDUSTRIAL I POLIGONS D'ACTIVITAT ECONÒMICA:

- Presentar i aprovar una Llei de modernització de polígons industrials de Catalunya per tal de millorar les infraestructures actuals i adaptar les necessitats de nou sòl industrial per a empreses que necessiten créixer o noves inversions que vinguin de fora de Catalunya.
- Augmentar la disponibilitat de sòl industrial a Catalunya.
- Apostar per la creació de polígons industrials i clústers especialitzats.

BUROCRÀCIA I SIMPLIFICACIÓ ADMINISTRATIVA:

- Desplegar i aplicar la Llei 18/2020 de facilitació de l'activitat econòmica per facilitar la tramitació administrativa i implantació de projectes industrials estratègics.

GUERRA D'UCRAÏNA:

- Impulsar el Pla de resposta econòmic i social, amb mesures de suport extraordinàries per pal·liar els efectes de la guerra d'Ucraïna, aprovat pel Govern Alternatiu de Catalunya durant el mes d'abril d'aquest any.

FORMACIÓ PROFESSIONAL:

- Aprovar el Pla de Modernització de la Formació Professional de Catalunya, amb l'objectiu d'adaptar el mercat de treball a les necessitats actuals i futures de la indústria.

INNOVACIÓ:

- Fomentar la innovació empresarial i industrial per aplicar solucions digitals i tecnològiques que assegurin la competitivitat i productivitat de les empreses industrials.
- Fomentar la col·laboració i transferència entre les Universitats i centre de Recerca i les empreses industrials.

DIGITALITZACIÓ CONNECTIVITAT:

- Desplegar la fibra òptica i garantir la cobertura 5G arreu del territori on hi ha empreses industrials.
- Presentar i aprovar l'estratègia digital catalana per agilitzar i facilitar la digitalització de les empreses industrials i afavorir el canvis tecnològics en els processos productius.

INVERSIÓ PREVISTA PROPERS DOS ANYS:

- Aconseguir una inversió públic i privada de 2.000 M d'€ en els propers dos anys (tal i com proposa PIMEC i Col·legi economistes).

INFRAESTRUCTURES:

- Accelerar les inversions en infraestructures estratègiques per a la indústria; com les viàries, ferroviàries, portuàries, aeroportuàries o digitals, entre d'altres.

PIMES I FINANÇAMENT:

- Elaborar i aprovar mesures específiques de suport a les PIMES industrials.
- Ampliar i millorar línies de finançament de suport a les empreses industrials, tant per fer front a les dificultats actuals, com impulsar projectes innovadors o per la internacionalització.

CAPTACIÓ INVERSIÓ INDUSTRIAL I DIMENSIÓ:

- Elaborar i aprovar un Pla de captació d'inversió industrial estrangera a Catalunya, amb mesures concretes i la coordinació institucional necessària per atraure noves inversions i empreses industrials a Catalunya.
- Augmentar el nombre d'empreses industrials de majors dimensions (més de 300 treballadors/es) i amb capital social a Catalunya.

DONES I INDÚSTRIA:

- Fomentar la presència de les dones al sector industrial i capgirar la gran masculinització d'aquest sector a través de l'educació primària i la formació professional. També a través de campanyes informatives per fomentar les professions industrials entre les dones.

RECONeixEMENT DE LA INDÚSTRIA:

- Impulsar campanyes de conscienciació i de coneixement del sector industrial i de la seva importància en el conjunt de la societat en la producció de béns.